

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2013. március 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A becsületsértés vétsége miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. december 15. napján kihirdetett 2.Bf.202/2011/4. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A harmadfokú eljárás során felmerült 16.160 (tizenhatezer-százhatvan) Ft bűnügyi költséget a vádlott viseli.

I n d o k o l á s :

A Győri Városi Bíróság a B. 503/2010/11.szám alatti ítéletével I.rendű vádlott neve vádlottat az ellene, a Btk. 180.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette rendelkezve arról, hogy a magánvádló által előlegezett 5.000 Ft bűnügyi költséget a magánvádló viseli. Az ítélet ellen magánvádló magánvádló jelentett be fellebbezést a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a 2.Bf.202/2011/4.szám alatti ítéletével megváltoztatta, I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 180.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő becsületsértés vétségében, ezért megrovásban részesítette.

A másodfokú ítélet ellen I.rendű vádlott neve vádlott jelentett be fellebbezést kérve a megyei bíróság végzésének megváltoztatását és az ellene emelt vád alóli felmentését, másodsorban a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását ennek keretében valóság bizonyításának lefolytatását. Ez utóbbi indítvánnyal kapcsolatosan sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy a Be. 43.§ /2/ bekezdés f/ pontjában rögzített terhelti jogaival élni tudjon, nem világosították fel arról, hogy az adott ügyben lehetőség van a valóság bizonyításának, amelyet maga is indítványozhat. Ehhez kapcsolódóan arra hivatkozott, hogy kiskorú gyermekének védelmében, becsületének, pszichés egészségének megvédése érdekében jogos érdeke

fűződött a meg nem engedett hangnemben fellépő magánvádlóval szembeni véleménynyilvánításra. Amennyiben ezzel az ítélőtábla megítélése szerint is túllépte a véleménynyilvánítás szabadságát, úgy jogos magán- és közérdekből is indokolt a valóságbizonyítás. Hivatkozott a vádlott emellett arra is, hogy a magánvádló által sérelmezett kifejezés elhangzásának idejére a meghallgatás már befejeződött, így az nem hozható összefüggésbe a jogi képviselő ottani működésével. Utalt a vádlott arra is, hogy az eljáró bíróságok az elhangzott szót környezetéből kiszakítva, a szó értelmét önmagában vizsgálva tévesen, túlzott szigorral értékelték. Alaposabban kellett volna vizsgálni azt a körülményt is, hogy a magánvádló viselkedése mennyiben volt kiváltoja az esetleges jogsértésnek, amely nem volt tudatos, ennek hiánya pedig kizárja a bűnösség megállapítását is az adott bűncselekményben. Hivatkozott ezzel kapcsolatosan a vádlott arra is, hogy amint szembesült azzal, hogy a magánvádló a kijelentését becsületének csorbítására alkalmas sértésként értékelte, azonnal megkövette. További eljárási hibaként a vádlott azt hozta fel, hogy a magánvádló írásbeli fellebbezését a nyilvános ülés előtt nem ismerhette meg, mert azt részére nem kézbesítették. Ezáltal sérült a védekezési joga, nem volt lehetősége észrevételei megtételére. A vádlott hivatkozott arra is, hogy a Győri Törvényszék indokaival ellentétben az adott helyzetben nem látott és nem is volt más lehetősége a magánvádló alappal kifogásolható fellépésének megakadályozására, így a cselekmény megítélésekor részéről a jogos védelmi helyzet kérdése is felvetődik. Végül utalt arra, hogy az ellentétes döntést hozó bíróságok megosztottsága is azt mutatja, hogy az inkriminált kijelentésének megítélése nem egységes, a másodfokú bíróság határozata nem a társadalom általánosan elfogadott értékítéletét tükrözi.

A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlott védője csatlakozva a vádlott fentiekben indokolt fellebbezéséhez azt annyiban egészítette ki, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság nem tévedett, amikor az adott kifejezésről azt állapította meg, hogy annak nincs olyan mérvű társadalomra veszélyessége, amelyet a törvényhozó a bűncselekmény megvalósulásához megkíván. A vádlott által használt kifejezés csupán kedvezőtlen értékítélet, amely nem minősül az emberi méltóság megsértésének.

A magánvádló jogi képviselője a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta utalva arra, hogy az megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak és megfelel a társadalom elvárásának.

A magánvádló felszólalásában hivatkozott arra, hogy az ügy lezárása érdekében ugyan nem jelentett be fellebbezést, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság által alkalmazott szankciót enyhének ítéli. Sérelmezte azt is, hogy a bíróság az utazásával felmerült bűnügyi költséget nem megfelelő összegben állapította meg.

I.rendű vádlott neve vádlott írásbeli fellebbezésének lényegét ismételte meg az utolsó szó jogán.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla az első és másodfokú bíróság eljárását és a másodfokú ítéletet bírálta felül a Be. 387.§ /1/ bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy az eljáró bíróságok olyan eljárási hibát nem vétettek, amely az érdemi

felülbírálatnak akadályát képezhette volna. A másodfokon eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság helyesen állapította meg, hogy az első fokú bíróság teljes körű bizonyítást követően a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban lévő megalapozott tényállást állapított meg. Ezen tényállásra alapítva a másodfokú bíróság nem tévedett akkor sem, amikor az első fokú ítéletet megváltoztatva I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki becsületsértés vétségében. Helyesen utalt e körben arra, hogy a vádlott magatartása teljes mértékig kimerítette Btk. 180.§ /1/ bekezdésébe foglalt bűncselekmény törvényi tényállását, hiszen a magánvádló munkakörének ellátásával összefüggésben használt a becsület csorbítására alkalmas, a sértett személyét is érintő kifejezést. Az irányadó tényállás szerint a vádlott részéről elhangzott kijelentés a meghallgatás alatt történt. I.rendű vádlott neve vádlott ennek ellenkező hivatkozása nem képezheti tehát vita tárgyát annál is inkább, mert a bűncselekmény megvalósulása szempontjából ezen időtényezőnek nincs jelentősége, a törvény csak annyit kíván meg, hogy a becsület csorbítására alkalmas kifejezés használata a sértett munkakörének ellátásával függjön össze, ez utóbbi és a kifejezés használata térben és időben is elkülönülhet. S mint ahogy arra a megyei bíróság is helyesen hivatkozott, a hatóság előtt folyamatban lévő ügyben az elkövető társadalomra veszélyesség hiányában csak akkor mentesülhet a felelősség alól, ha a kijelentése az ügy elbírálása érdekében a szükséges keretben tett nyilatkozatnak minősül. Az ügyfél egy gyámügyi eljárás keretében kifogásolhatja a másik fél hangnemét, kifejezési módját, viselkedését, de nem abban a formában, ahogy azt a vádlott az ítéleti tényállásban írt módon tette.

A kiskorú gyermek zaklatott lelkiállapotát látva a vádlott dönthetett volna úgy, hogy az eljáró ügyintézőtől kér segítséget, vagy kéri a meghallgatás félbeszakítását, esetleg a meghallgatást követően az ügyvédi kamaránál tesz panaszt az ügyvéddel szemben. Nyilvánvalóan, hogy a vádlottat ezen lehetőségek felmérésekor a kialakult helyzetből adódó felfokozott, indulati állapota nagymértékben gátolta. Ezt a körülményt és az egyéb, mellette szóló enyhítő körülményeket is azonban a megyei bíróság messzemenően figyelembe vette, amikor úgy határozott, hogy a vádlottal szemben nem szükséges a törvényben előírt büntetés alkalmazása, ezért vele szemben a legenyhébb intézkedést, a megrovást alkalmazta.

Az ítéletábra megítélése szerint a másodfokú bíróság az eljárásban felmerült bűnügyi költség vonatkozásában sem tévedett. A magánvádló úti költségét az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, vonatkozó költséggel számolva állapította meg, ezért a másodfokú ítéletet e vonatkozásban sem kellett megváltoztatnia az ítéletábrának.

Mindezek alapján a táblabíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 385.§-ára figyelemmel a Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2013. március 28. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. december 15. napján kelt 2.Bf.202/2011/4. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. március 28. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: